

I Henhold til Ovenstaaende foreslaaer Udvalget, at Thinget vedtager, at de Beslutninger, som den 14de Januar 1851 bleve tagne med Hensyn til det da forestaaende Valg af Statsrevisorer, ogsaa i denne Session skulle være at følge, dog med følgende Modificationer:

at Beslutning 1 kommer til at lyde saaledes: „Thinget beslutter med absolut Stemmesfleerthed at udnævne 2 Statsrevisorer, for, efter Grundlovens § 53, at foretage Revisionen af Statsregnskabet for 1851—52.;

at Beslutningen 2 kommer til at lyde saaledes: „Thinget beslutter, at der bør tiltaages hver af disse Revisorer 1,600 Rbd. for dette Arbejde, saaledes at Betalingen af de 3 Fjerdedele skeer med 100 Rbd. om Maaneden fra den Tid Statsregnskabet for det nævnte Aar afleveres til Revision, og at Restbeløbet udbetales, naar Revisionsforretningen er sluttet og afleveret“;

at i Beslutningen 3 „3 Uger“ forandres til „14 Dage“;

at til § 9 under 4de Beslutning tilføies: „og indrømmes desuden Statsrevisorerne 600 Rbd., for at forskaffe sig den øvrige Medhjælp, hvortil samme under Arbejdets Fremme maatte have Behov“.

Folkethinget, den 16de Februar 1852.

David, Fenger. Krieger.
Udvalgets
Ledere.

Osterstrøm. Isøerning.

LXIV.

Udvalgets Betænkning

over

de Landstinget forelagte Udkast til militaire Love.

1ste Stykke,

indeholdende

Betænkning over Udkastet til en Straffelov for den danske Krigsmagt.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Det er af Landstinget overdraget Under tegnede at afgive Betænkning over de Thinget forelagte Lovudkast til Rettergangslove for den danske Land- og Søkrigsmagt, til en Straffelov for den danske Krigsmagt, til Disciplinarlove for Land- og Søkrigsmagten, samt til en Lov, indeholdende enkelte Bestemmelser i Anledning af de ovennævnte Love.

Under Opfyldelsen af dette Hverv har den Tanke naturligtvis maattet paatrænge sig os, at det kunde synes uforeneligt med Grundloven, at udgive nye Love, der ikke ere byggede paa de Grundsætninger, der ifølge denne Lov skulle gennemføres i hele Retspleien, om man end i flere Punkter har søgt at forbedre den nuværende Retstilstand.

Vi finde saaledes vel, at der ved Indførelsen af Defensorer ved Krigsretterne er søgt tilvejebragt større Garantie for den Tiltalte, samt at Grundlovens § 2 er skeet Fyldest ved Indførelsen af en 2den Instants samt ved Bestemmelserne i Rettergangsloven § 35 for Landstaten og § 39 for Søetaten om, at Den, der har anordnet en Sags Forfølgning ved Rettergang, ikke kan have Sæde i den Krigsret, der skal paakjende Sagen; men paa den anden Side har man ikke troet at kunne gennemføre Grundlovens § 79, idet man nemlig med Høie i specielle Love, som de foreliggende, ikke har villet foregribe de Bestemmelser, som i Henhold